

opusdei.org

Svētā Hosemarijas biogrāfija

Svētais Hosemarija Eskriva ir atvēris Baznīcā jaunus svētuma ceļus, atgādinot, ka ikviens var iemantot svētumu, veicot savu darbu un ikdienas dzīves pienākumus kristīgā garā.

29.05.2008

BĒRNĪBA UN JAUNĪBA

Hosemarija Eskriva de Balagers ir dzimis Barbastro (Spānijā, Ueskas (*Huesca*) provincē) 1902. gada 9. janvārī. Viņa vecākus sauca Hosē un

Doloresa. Viņam ir pieci brāļi un māšas: Karmena (1899-1957), Santjago (1919-1994) un vēl trīs par Hosemariju jaunākas māšas, kas nomira jau bērnībā. Eskrīvu pāris dāvāja saviem bērniem dziļu kristīgo izglītību. 1915. gadā tika slēgts tēva uzņēmums, un viņam nācās pārcelties uz dzīvi Logroño, kur viņš atrada citu darbu.

Šajā pilsētā Hosemarija pirmo reizi apjauta, ka Dievs viņu aicina, – pēc tam, kad bija ieraudzījis kailu pēdu nospiedumus, ko sniegā bija atstājuši kāda mūka soļi, Hosemarija apjauta, ka Dievs no viņa kaut ko gaida, bet vēl nezināja, ko tieši. Toreiz jauneklis nodomāja, ka viņš varētu labāk atklāt Dievu, kļūstot par priesteri, un sāka tam gatavoties vispirms Logroño un tad Saragosas seminārā. Kā brīvklausītājs viņš apguva arī civilās tiesības.

OPUS DEI DIBINĀŠANA

Viņa tēvs nomira 1924. gadā, un Hosemarija kļuva par ģimenes apgādnieku. 1925. gada 28. martā viņu ordinēja par priesteri, un viņš sāka pildīt priestera pienākumus kādā lauku draudzē netālu no Saragosas. 1927. gadā Hosemarija Eskriva ar sava bīskapa atļauju pārcēlās uz Madridi, lai varētu pabeigt doktorantūras studijas jurisprudencē. 1928. gada 2. oktobrī garīgo vingrinājumu laikā Hosemarija saprata, ko Dievs no viņa sagaida, un nodibināja *Opus Dei*. Sākot ar šo brīdi, viņš darbojās jaundibinātajā institūcijā, vienlaikus pildot priestera pienākumus ļoti trūcīgos reģionos, kalpojot nabadzīgajiem un slimajiem. Tajā pašā laikā jaunais priesteris arī turpināja studijas Madrides Universitātē un pasniedza stundas, lai varētu segt ģimenes vajadzības.

OPUS DEI ATTĪSTĪBA

1946. gadā Hosemarija Eskriva pārcēlās uz dzīvi Romā. Viņš ieguva doktora grādu teoloģijā Laterāna universitātē. Viņu iecēla par konsultantu divām Vatikāna kongregācijām, par goda locekli Teoloģijas Pontifikālajā akadēmijā un par viņa Svētības goda prelātu. No Romas viņam vairākkārt bija iespēja ceļot uz dažādām Eiropas valstīm – un 1970. gadā arī uz Meksiku –, lai nodibinātu un stiprinātu *Opus Dei* dažādos pasaules reģionos. Tās pašas vēlēšanās pamudināts, 1974. un 1975. gadā viņš devās divos lielos ceļojumos uz Centrālameriku un Dienvidameriku, kur vadīja katehēzes tikšanās ļoti daudziem cilvēkiem.

Svētais Hosemarija nomira Romā 1975. gada 26. jūnijā. Tūkstošiem cilvēku, tostarp arī vairāk nekā trešdaļa pasaules bīskapu, lūdza, lai Svētais Krēsls uzsāktu viņa

beatifikācijas un kanonizācijas procesu.

BEATIFIKĀCIJA UN KANONIZĀCIJA

Pēc viņa nāves uz Romu tika sūtītas tūkstošiem vēstuļu ar lūgumu uzsākt Hosemarijas Eskrivas beatifikācijas un kanonizācijas procesu. Starp vēstuļu autoriem bija arī 69 kardināli un 1300 bīskapi (vairāk nekā trešdaļa no pasaules bīskapiem). Ar svētā aizbildniecību notika vairāki brīnumi, tostarp daži medicīniski neizskaidrojami dziedināšanas gadījumi. Brīnums, kas tiek minēts Mons. Eskrivas beatifikācijas lietā, ir Tuvākmīlestības karmelītu māsas *Concepción Boullón Rubio*, kura bija uz nāves gultas, dziedināšana 1976. gadā. Pēc izsmelošas Mons. Eskrivas dzīves un darbu izpētes – šis process ilga desmit gadus – pāvests viņu beatificēja 1992. gada 17. maijā Svētā Pētera laukumā Romā. Mons. Eskrivas beatifikācija, vienlaikus ar

Žozefīnes Bakitas beatifikāciju notika, klātesot vienam no lielākajiem ļaužu pūļiem, kādu pieredzējis Svētā Pētera laukums 20. gadsimtā. Klātesošo 300 000 cilvēku vidū bija 34 kardināli un 200 bīskapi. Savā homīlijā Jānis Pāvils II ticīgajiem sacīja: «Paklausot pārdabiskai intuīcijai, svētīgais Hosemarija nepagurstoši sludināja universālo aicinājumu uz svētumu un apustulātu.

Sabiedrībā, kurā nevaldāmā tieksme iegūt šīs pasaules labumus pārvērš materiālas vērtības elkos, kas attālina cilvēkus no Dieva, jaunais svētīgais mums atgādina, ka šīs konkrētās, Dieva un cilvēka ģēnija radītās realitātes, ja tās tiek pareizi izmantotas Radītāja slavai un brāļu labumam, var kļūt par ceļu, kas cilvēkus ved uz tikšanos ar Kristu.»

Jānis Pāvils II kanonizēja Hosemariju
Eskrivu de Balageru 2002. gada 6.
oktobrī Svētā Pētera laukumā Romā.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/lv-lv/article/sveta-
hosemarijas-biografija/](https://dev.opusdei.org/lv-lv/article/sveta-hosemarijas-biografija/) (6.08.2025)